

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I de sønderjydske Landsdele er Ligsyn som Regel ikke obligatorisk, idet Ligsyn vel som oftest ved Politiforordning er paabudt i Byerne, men ikke paa Landet, hvor Begravelsen kan finde Sted paa Grundlag af en Attest fra Føreren af Civilstandsregistret om, at Dødsfaldet er behørig anmeldt. Forslag til Lov om obligatorisk Ligsyn har gentagne Gange været fremsat, men er strandet paa, at der i mange Egne ikke findes det fornødne Antal Læger. I Kundgørelser af 22. November 1902 og 16. Juni 1907 har vedkommende Ministerium udtalt Ønske om Indførelse af obligatorisk Ligsyn, ligesom Tendensen i det Hele gaar i Retning af Indførelse af saadant.

Man har derfor anset det for rettest at foreslaa Indførelse af obligatorisk Ligsyn i de sønderjydske Landsdele straks fra disses Indlemmelse i Danmark, idet der dog bør gives en passende Frist til

Antagelse af Ligsynsmænd og Instruktion af disse.

Hvad særlig angaar det saakaldte lovmæssige Ligsyn (Lov af 4. Maj 1875 § 2, 1ste Stykke) bemærkes, at de tilsvarende i den tyske Straffeprocessordnings § 157 jfr. § 87 indeholdte Regler om Foretagelse af Dommerligsyn bortfalder ved Genførelsen ved Indførelsen af dansk Retspleje, hvorfor det er nødvendigt fra samme Tidspunkt at sætte dansk Rets Bestemmelser om lovmæssigt Ligsyn og de i Forbindelse hermed staaende Regler i Kraft i de indlemmede Landomraader.

Nærværende Lovforslag er godkendt af Rigsdagspartiernes sønderjydske Udvalg, dog har man efter Godkendelsen foretaget nogle formelle Ændringer i Forslaget, hvis Bestemmelser ved kgl. Anordning af 18. Juni 1920 er sat i Kraft fra samme Dato.